

har naturligvis de samme Mænd stor Interesse i, saaledes at forskrive fra Østersøhavnene, Amerika og Holland de simplere Sorter i det Dieblit, vi ikke have Andet at sætte i Stedet for. Det vil være en stor Fordel for vore Landmænd, naar vi ved Andelsfabriker af Kunstsmør selv kunne forsyne Forbrugerne her i Indlandet direkte med de Surrogater, som ere aldeles nødvendigt, naar vi exportere alt vort Smør. Men derved gaar en meget betydelig Indtægt ved Mellemandelen bort fra vedkommende Handelsstand, og deres Interesse er jo at udvikle Handelen, medens vor Interesse i dette Tilfælde er at udvikle Industrien her i vort eget Land. — Med Hensyn til Farven vil jeg kun sige, at naar man absolut vil holde paa den, saa gjør man den behyrdende Industri, Kunstsmørindustrien, her i Landet stort Afbræk, og saa vist jeg tror, at Kunstsmørindustrien er til Fordel for vort Agerbrug, saa vist tror jeg, at det er en stor Feil, om man gaar hen og negter Retten til at farve Kunstsmørret.

Sagd: Jeg maa tilstaa, at jeg er bleven i allerhøieste Grad forbausset, ikke ved den sidste ærede Talers Foredrag — thi han kan ikke forbause mig — men ved det ærede Flertals Standpunkt baade i Hjør og i Klar overfor en Sag, der er saa nøie knyttet til Landbrugets Interesser, at alle andre Interesser, der ere knyttede til Sagen her i Landet, i Sammenligning dermed ere af forsvindende Betydning. Jeg havde ventet, at den Indtægtskilde, der beror paa Landbruget, og jeg kan gjerne sige, som er den største og vigtigste for Tiden for hele vort Fædreland, vilde have havt sine mest mandhaftige Forsvarere i Flertallet saaledes, at vi Andre kunde overlade Vren og Fornøielsen af at være Talsmænd til dem. Men saavel Udvalgets Betænkning, som den ærede Ordførers indledende Foredrag i Gaar har overbevist mig om, at disse Interesser dog nok kunne trænge til Støtte fra Andres Side. Naar saaledes den ærede Ordfører begyndte med at udtale, at allerede den bestaaende Smørlov ydede Smørret fuldstændig tilstrækkelig Beskyttelse, selv om man var villig til paa nogle underordnede Punkter at fuldstændiggjøre den, saa førte han Beviser derfor paa en saadan Maade, at jeg tror, at ingen Margarinefabrikant kunde forlange det bedre. Han yttrede saaledes som Bevis derfor, at der i de forløbne 3 Aar ikke i England var fremkommen noget Tilfælde af Forsalfstning af dansk Smør. Men hvoraf veed nu den ærede Ordfører det? De mindre Forsalfstninger, der holde sig indenfor en vis

Begrænsning, veed man jo kunne ikke paa-vises og derfor heller ikke retlig bevises, og naar en Engrosmandler i England kjober et Parti dansk Smør, efter at han har undersøgt det, saa ligger det, selv om han har Mistanke om, at det er forfalsket, heller ikke i hans Interesse at udbrede Kundskab derom. Jeg tror, at enhver erfaren Forretningsmand vil vide, hvor meget Saadant der gaar i Svang, selv om der ikke foreligger offentlige Beviser derfor. Men selv om vi nu virkelig vilde forudsætte, at Kunstsmørfabrikationen ikke endnu — det er jo kun kort Tid, at den har eksisteret her i Landet — har uvidet sit Omraade saaledes, at den har gjort Forsøg paa at indføre Kunstsmør under det falske Navn af dansk Smør til England, maa jeg dog fuldstændig benegte Rigtigheden af den Paastand fra den ærede Ordførers Side, at saa længe der ikke foreligger Beviser for, at Kunstsmør er bleven indført under Navn af ægte Smør fra Danmark til England, saalænge det danske Smør ikke har tabt sin Kredit, er der ingen Nødvendighed for at træffe yderligere Forholdsregler til Beskyttelse af Smørret. Naar først det er sket, da er det for sild. Naar der først i England foreligger offentlig Vidnesbyrd om, at Kunstsmørret indføres under Navn af dansk Smør, og dansk Smør taber sin Kredit, saa er det en gammel Erfaring, at det er lettere at erobre et nyt Marked end at tilbageerobre et tabt Marked. Men vi kunne intet nyt Marked erobre, som kan erstatte os Tabet af England. Den ærede Ordfører anførte som et andet Bevis, at den stigende Produktion og Udførsel til England netop ogsaa var et Vidnesbyrd om, at der ingen Trang er til stærkede Bestemmelser i denne Retning. Men det er jo velbekendt for Enhver, der har noget Kjendskab til vore Landbøforhold, at den stigende Produktion af Smør skyldes overordentlige, gennem mange Aar fortsatte, ihærdige Bestræbelser fra forskellige landøkonomiske Selskaber for at udvikle og forædle vor Smørproduktion, en Bestræbelse, der paa en Gang fik frisk Vind, for ikke at sige en forrygende Storm, i Seilene. Da Prisen paa vore Kornvarer og vort Kvæg sank saa stærkt, saa det var nødvendigt for vore Landmænd, naar de overhovedet vilde klare sig, at gaa over til Smørproduktionen, hvilket de ogsaa skyndte sig med at gjøre, saa snart som det var muligt. Men deri ligger sandelig ikke et Vidnesbyrd om, at Smørproduktionen ikke trænger til yderligere Beskyttelse. Tværtimod, Opfordringerne til at vise saa meget mere Omsorg, til at beskytte den Indtægtskilde, der er en af Landbrugets vigtigste — derom